

Tolkningsfrågor

1. EG-domstolen ombeds att klargöra huruvida domarna i mål C-232/94, MPA Pharma (¹), och i målen C-427/93 [C-429/93 och C-436/93], Bristol-Myers Squibb m.fl. (²) ska förstås så, att en parallellimportör — som innehar ett godkännande för försäljning av ett parallellimporterat läkemedel, som förfogar över uppgifter om detta läkemedel och som ger instruktioner till ett självständigt företag om inköp och ompaketering av ett läkemedel i fråga om läkemedelsförpackningens närmare utformning och om åtgärder avseende läkemedlet — gör sig skyldig till intrång i varumärkesinnehavarens rättigheter genom att ange sig själv, och inte det självständiga företaget som innehar ompaketeringstillståndet och som har importerat läkemedlet samt genomfört den fysiska ompaketeringen varvid det (på nytt) påfört varumärkesinnehavarens varumärke på varan, som ompaketerare på det parallellimporterade läkemedlets ytterförpackning.
2. EG-domstolen ombeds att klargöra huruvida det har betydelse för svaret på fråga 1 att det kan antas att det inte finns någon risk för att konsumenten/den slutliga användaren vilseleds att tro att varumärkesinnehavaren är ansvarig för ompaketeringen, när innehavaren av godkännandet för försäljning anger sig själv som ompaketerare i stället för den som, på uppdrag, fysiskt har genomfört ompaketeringen.
3. EG-domstolen ombeds att klargöra huruvida det har betydelse för svaret på fråga 1 att det kan antas att det inte föreligger någon risk för vilseledande i fråga om varumärkesinnehavarens ansvar för ompaketeringen, när den som fysiskt har genomfört ompaketeringen anges som ompaketerare.
4. EG-domstolen ombeds att klargöra huruvida det endast är risken för vilseledande i fråga om varumärkesinnehavarens ansvar för ompaketeringen som har betydelse för svaret på fråga 1, eller om även andra hänsyn avseende varumärkesinnehavaren är relevanta, till exempel a) att den som genomför importen och den fysiska ompaketeringen och (på nytt) påför varumärkesinnehavarens varumärke på läkemedlets ytterförpackning potentiellt sett därvid självständigt kan göra intrång i varumärkesinnehavarens varumärke och b) att det kan bero på omständigheter för vilka den som fysiskt har genomfört ompaketeringen är ansvarig, att ompaketeringen påverkar läkemedlets ursprungliga beskaffenhet eller att utformningen av det ompaketerade läkemedlet är sådan att det måste anses att varumärkesinnehavarens anseende skadas därav (se bland annat domen i målen C-427/93[C-429/93 och C-436/93], Bristol-Myers Squibb m.fl.).
5. EG-domstolen ombeds att klargöra huruvida det har betydelse för svaret på fråga 1 att innehavaren av godkännandet för försäljning, som har angett sig själv som ompaketerare, vid tidpunkten för anmälan till varumärkesinnehavaren, före

den tilltänkta försäljningen av det ompaketerade parallellimporterade läkemedlet, tillhör samma concern som det företag som genomfört den fysiska ompaketeringen (systerbolag).

(¹) REG 1996, s. I-3671.

(²) REG 1996, s. I-3457.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Višje sodišče v Mariboru (Republiken Slovenien) den 20 oktober 2009
— Jasna Detiček mot Maurizio Sgueglia**

(Mål C-403/09)

(2009/C 312/39)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Višje sodišče v Mariboru

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jasna Detiček

Motpart: Maurizio Sgueglia

Tolkningsfrågor

1. Är en domstol i Republiken Slovenien behörig enligt artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 (¹) att besluta om säkerhetsåtgärder när en domstol i en annan medlemsstat, som enligt samma förordning är behörig att pröva målet i sak, redan har beslutat om en säkerhetsåtgärd, som befunnits verkställbar i Republiken Slovenien?
2. Om frågan besvaras jakande önskas svar på följande fråga:

Får en slovensk domstol med tillämpning av nationell rätt (när så är tillåtet enligt artikel 20 i förordningen) besluta om en säkerhetsåtgärd enligt artikel 20 i förordningen som ändrar eller upphäver en slutlig och verkställbar sådan åtgärd som vidtagits av en domstol i en annan medlemsstat som enligt förordningen är behörig att pröva målet i sak?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1)